

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brzozowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Rafał Leśniak

Protokolant Beata Pobidyńska

w obecności Prokuratora Marcina Boboli

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 01 grudnia 2017 roku, 23 lutego, 14 maja oraz 11 lipca 2018r.

sprawy karnej **C. G.**

s. W. i B. z d. K., ur. (...) w B., zam. S. 165, nie karanego, P. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 czerwca 2015r. w J. woj. (...) działając z góry powziętym zamiarem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 100 tyś zł D. S., w ten sposób, że zawarł z pokrzywdzonym reprezentowanym przez M. H. umowę kupna – sprzedaży maszyny Granulatora (...) z tabliczką znamionową, którego w chwili sprzedaży nie był właścicielem, a co do którego prawa własności zgłosił co najmniej jeden podmiot gospodarczy Firma (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. I

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk

I. **Uznaje** oskarżonego **C. G.** za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 20 czerwca 2015r. w J. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 100 tyś zł D. S., w ten sposób, że zawarł z pokrzywdzonym reprezentowanym przez M. H. umowę kupna – sprzedaży maszyny Granulatora (...) 7000, wprowadzając go w błąd co do własności wyżej wymienionego urządzenia, które w chwili sprzedaży stanowiło przedmiot zabezpieczenia wierzytelności, jakie względem C. G. miała spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w O., co stwierdzone było umową najmu z dnia 12 luty 2015 roku oraz stanowiącą załącznik umową przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 12 lutego 2015 roku obejmującą między innymi wyżej wymieniony granulator, które zostały zawarte pomiędzy C. G. a spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą w O., a które na mocy wyżej wymienionych umów stanowiło własność spółki (...) sp. z o.o. z siedziba w O. - co stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk

s k a z u j e

go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 69§ 1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 kk **warunkowo zawiesza** wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat.

III. Na podstawie art. 73§1 kk **oddaje** oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego wyznaczonego przez Sąd.

IV. Na podstawie art. 72§1 pkt 1 kk **zobowiązuje** oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.

V. Na podstawie art. 72§2 kk **zasądza** od oskarżonego C. G. na rzecz pokrzywdzonego D. S. kwotę 91 000 zł. (dziewięćdziesiąt jeden tysięcy złotych) tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody, płatne w terminie 1 (jednego) roku od daty uprawomocnienia się wyroku.

VI. Na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r. nr 49 poz.223 z późn. zm.) **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 100 zł (sto złotych) oraz opłatę w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych).

Sygn. akt II K 141/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 lipca 2018 roku

C. G. został oskarżony o to, że w dniu 20 czerwca 2015 r. w J. woj. (...) działając z góry powziętym zamiarem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 100 tys zł D. S., w ten sposób, że zawarł z pokrzywdzonym reprezentowanym przez M. H. umowę kupna – sprzedaży maszyny Granulatora (...) z tabliczką znamionową, którego w chwili sprzedaży nie był właścicielem, a co do którego prawa własności zgłosił co najmniej jeden podmiot gospodarczy Firma (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. I, tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 20 czerwca 2015 r. w J. oskarżony C. G. zawarł z pokrzywdzonym D. S. reprezentowanym przez M. H. umowę sprzedaży granulatora (...) model (...) z tabliczką znamionową, za cenę 100 000 zł. Zgodnie z §8 umowy C. G. oświadczył, iż jest jedynym właścicielem przedmiotowej maszyny, a urządzenie nie jest zastawione, jak również nikt nie rości sobie do niego żadnych praw. Pokrzywdzony zapłacił w/w kwotę w dwóch transzach, tj. dnia 22 czerwca 2015 r. wpłacił 68 693 zł, natomiast dnia 24 czerwca 2015 r. wpłacił 31 307 zł.

Następnie dnia 9 lipca 2015 r. pokrzywdzony działając przez pełnomocnika – M. H., wydzierżawił oskarżonemu przedmiotowy granulator. Umowa została zawarta na okres 36 miesięcy. Zgodnie z §1 ust. 3 umowy, po upływie okresu na jaki umowa została zawarta, po uiszczeniu przez C. G. wszystkich rat i w pełnej wysokości czynszu dzierżawnego, urządzenie miało przejść na własność C. G.. Strony ustaliły wartość przedmiotu umowy na kwotę 320 000 zł. Strony postanowiły, że C. G. będzie płacił z tytułu zawartej umowy wynagrodzenie miesięczne w kwocie 9 000 zł, przy czym oskarżony dokonał wyłącznie jednorazowej wpłaty kwoty 9 000 zł na rzecz pokrzywdzonego. D. S. w dniu 9 lutego 2016 r. dokonał wypowiedzenia zawartej umowy dzierżawy ze skutkiem natychmiastowym oraz wezwał oskarżonego do wydania maszyny.

Oskarżony nie był uprawniony do zawarcia zarówno umowy sprzedaży jak i umowy dzierżawy, bowiem w dniu 12 lutego 2015 r. zawarł ze spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. umowę najmu lokalu użytkowego oraz umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie stanowiącą załącznik do w/w umowy najmu. Na mocy umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, oskarżony przeniósł na rzecz spółki własność linii do produkcji brykietu/peletu z biomasy, w tym własność granulatora, co miało stanowić gwarancję zapłaty należności. C. G. nie zapłacił wobec spółki zobowiązań z tytułu czynszu najmu w/w lokalu użytkowego w łącznej kwocie 57 000 zł. Wobec braku zapłaty czynszu brak było podstaw do zwrotnego przeniesienia własności urządzeń na C. G., a w związku z powyższym w momencie zawarcia umowy sprzedaży z pokrzywdzonym, oskarżony nie był właścicielem przedmiotowego granulatora.

D. S. wniósł do Sądu Okręgowego pozew o wydanie rzeczy – granulatora (...) o specyfikacji technicznej zgodnej z tabliczką znamionową. Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w Lublinie umorzył postępowanie wobec cofnięcia pozwu. Pozew został cofnięty, bowiem D. S. dowiedział się, iż C. G. w momencie sprzedaży nie przysługiwała własność w/w urządzenia.

Oskarżony C. G. nie był dotychczas karany. Na utrzymaniu ma jedno małoletnie dziecko. Prowadzi działalność gospodarczą, uzyskując miesięczny dochód w wysokości 1 000 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego C. G. (k.129v-130; 133v-134), zeznań świadków: M. H. (k.147), G. W. (k.147-149), S. J. (k.149-149v), D. S. (k.156v-157), umowy sprzedaży z 20.06.2015 r. (k.8-9), potwierdzeń wykonania przelewów (k.10-11), umowy dzierżawy (k.12-17), wypowiedzenia umowy (k.19), pisma adw. J. G. (k 24), umowy najmu z 12.02.2015 r. (k.25-27), umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie (k.28-29), odpisu z KRS (k.30-36), pozwu o wydanie rzeczy (k.83-84), pisma procesowego zawierającego cofnięcie powództwa (k.85-87), postanowienia SA w Lublinie (k.92-95), danych osobo – poznawczych (k.107-108), karty karnej (k.153).

Powyższe dowody Sąd uznał za wiarygodne. Są one spójne i logiczne, pozwalają na ustalenie przebiegu zdarzeń oraz na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Oskarżony C. G. słuchany w postępowaniu przygotowawczym (k.103-104) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśniał ponadto, iż pieniądze w kwocie 100 000 zł wpłacone przez pokrzywdzonego celem zainwestowania w firmę oskarżonego są zabezpieczone wekslem. Do chwili obecnej D. S. nie wezwał oskarżonego do wykupu weksla.

Oskarżony słuchany na rozprawie ponownie nie przyznał się do popełnienia przestępstwa zarzucanego mu aktem oskarżenia. Ponadto wyjaśniał, że pieniądze wpłacone przez pokrzywdzonego miały być przeznaczone na rozwój prowadzonej przez oskarżonego działalności. Maszyna będąca przedmiotem umowy była własnością oskarżonego. Urządzenia wymienione w umowie przewłaszczenia na zabezpieczenie nie były w posiadaniu oskarżonego w lutym 2015 r., ale dopiero w kwietniu 2015 r. został mu przesłany e-mail ze zdjęciami tabliczek urządzenia i fakturą proforma. Oskarżony zaprzeczył, iż miałby dokonać przewłaszczenia maszyn na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. Zabezpieczeniem umowy nie było przewłaszczenie, ale kaucja w wysokości 15 000 zł. Oskarżony wpłacił na rzecz pokrzywdzonego kwotę 9 000 zł.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za zasługujące na miano wiarygodnych wyłącznie w części, gdy podaje on na temat zawarcia umowy sprzedaży urządzenia oraz zapłaty przez pokrzywdzonego ceny. W pozostałym zakresie, w szczególności, gdy oskarżony nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, treść wyjaśnień uznać należy za niewiarygodne. Stanowią wyłącznie wyraz przyjętej linii obrony oraz próbę uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn. Ponadto pozostają w sprzeczności z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, w tym zarówno zeznaniami świadków, jak również dowodami z dokumentów.

W świetle wyjaśnień oskarżonego należy zwrócić uwagę przede wszystkim na treść zeznań pokrzywdzonego D. S., który podawał, iż rozwiązał umowę dzierżawy, ponieważ oskarżony nie płacił umówionego czynszu. Od spółki (...) Sp. z o.o. dowiedział się, że w/w spółka jest właścicielem przedmiotowego granulatora. Zeznania pokrzywdzonego uznać należy za wiarygodne w całości, bowiem korelują one z pozostałym zebraniem w sprawie materiałem dowodowym. Ponadto są jasne, pełne i pozbawione wewnętrznych sprzeczności.

Na szczególną uwagę zasługuje także treść zeznań G. W. – członka zarządu spółki (...) Sp. z o.o. Świadek podawał, iż do umowy najmu załączona została umowa, na podstawie której celem zabezpieczenia wierzytelności wynikających z umowy najmu oskarżony dokonał przewłaszczenia linii produkcyjnej, w skład której wchodził także granulator. Na podstawie tejże umowy oskarżony zobowiązał się do niezbywania i nieobciążania maszyn przez czas trwania umowy. Należy podkreślić, iż świadek zeznał, że pomysł aby zabezpieczyć roszczenia spółki w formie przewłaszczenia na zabezpieczenie wyszedł od samego oskarżonego, członkowie zarządu wcześniej myśleli o kaucji. Kopia umowy przedłożona przez oskarżonego podczas rozprawy w dniu 14 maja 2018 r., jak wskazał świadek, jest pierwszą wersją umowy, gdzie mowa jest o kaucji. Oskarżony oświadczył wobec przedstawicieli spółki, że nie ma kwoty potrzebnej na kaucję, tj. 15 000 zł, dlatego zastąpiono kaucję przewłaszczeniem na zabezpieczenie. Sąd uznał zeznania G. W. za wiarygodne w całości, jako logiczne oraz znajdujące potwierdzenie w pozostałych dowodach zebranych w sprawie.

W szczególności należy podkreślić, iż świadek jest dla stron postępowania osobą obcą, niezainteresowaną w wyniku niniejszej sprawy. Brak jest podstaw do twierdzenia, iż miałby niezgodnie z prawdą zeznawać na korzyść którejkolwiek ze stron.

M. H. w złożonych zeznaniach, które Sąd uznał za wiarygodne w całości, potwierdziła, że zawarła z oskarżonym umowę sprzedaży granulatora oraz następnie umowę dzierżawy w/w urządzenia.

S. J. zeznawał, że wydzierżawił oskarżonemu maszynę C., którą oskarżony zabezpieczył długi wobec właściciela hali produkcyjnej. Oskarżony nie zapłacił ani jednej raty za wydzierżawiony sprzęt. Rok przed podpisaniem umowy świadek wysłał C. G. numery maszyn. Sąd uznał zeznania S. J. za zasługujące na miano wiarygodnych w całości. Zeznania są spójne wewnętrznie, logiczne, jasne i pełne.

Twierdzeniom oskarżonego nieprzyznającego się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa przeczy także treść zalegających w aktach sprawy dokumentów. Przed wszystkim z załącznika do umowy najmu (k.28-29) zawartej przez oskarżonego ze spółką (...) Sp. z o.o. wynika jednoznacznie, iż na dzień zawarcia z pokrzywdzonym umowy sprzedaży (tj. 20.06.2015 r.), oskarżony nie był właścicielem przedmiotowego granulatora. Urządzenie, jak wynika z w/w umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, stanowiło własność spółki (...) Sp. z o.o. Na marginesie zauważyć należy, iż przedłożona przez oskarżonego na rozprawie w dniu 14 maja 2018 r. umowa najmu (k.140-142), stanowi wyłącznie pierwotną wersję ostatecznie zawartej umowy, na co wskazał G. W. w złożonych zeznaniach. Dlatego też jednoznacznie stwierdzić należy, iż zabezpieczeniem zawartej umowy najmu było przewłaszczenie na zabezpieczenie linii produkcyjnej, w skład której wchodził m. in. przedmiotowy granulator, natomiast zabezpieczenia nie stanowiła kaucja w kwocie 15 000 zł. Również wydruki z korespondencji e-mail przedłożone przez oskarżonego Sądowi (k 155), nie są dowodem jego niewinności. Sąd nie wyklucza ich prawdziwości jednakże nie można zapomnieć o zeznaniach S. J. który zeznał że, rok przed podpisaniem umowy wysłał C. G. numery maszyn.

Ponadto sąd dał wiarę pozostałym dowodom z dokumentów, tj. umowy sprzedaży z 20.06.2015 r., potwierdzeń wykonania przelewów, umowy dzierżawy, wypowiedzenia umowy, pisma adwokackiego, umowy najmu z 12.02.2015 r., odpisu z KRS, - całości dokumentacji złożonej przy zawiadomieniu o przestępstwie (k 1-46), pozwu o wydanie rzeczy, pisma procesowego zawierającego cofnięcie powództwa, postanowienia SA w Lublinie, danych osobo – poznawczych, karty karnej. Powyższe dowody nie budzą wątpliwości Sądu co do ich autentyczności oraz prawdziwości podanych w nich faktów. Strony postępowania nie zgłaszały co do nich zastrzeżeń.

Zdaniem Sądu, po analizie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, koniecznym było dokonanie zmiany opisu czynu zarzucanego oskarżonemu. Zmiana taka była możliwa, bowiem nie doszło do wyjścia poza granice oskarżenia, czyn przypisany oskarżonemu dotyczył tego samego zdarzenia historycznego, a sytuacja procesowa oskarżonego nie ulegała pogorszeniu. Zmiana opisu czynu miała na celu doprecyzowanie na czym polegało wypełnienie przez oskarżonego znamion zarzucanego mu przestępstwa.

Zgodnie z przepisem art. 286§1 kk, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd uznał oskarżonego C. G. za winnego tego, że w dniu 20 czerwca 2015r. w J. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 100 tys zł D. S., w ten sposób, że zawarł z pokrzywdzonym reprezentowanym przez M. H. umowę kupna – sprzedaży maszyny Granulatora (...) 7000, wprowadzając go w błąd co do własności wyżej wymienionego urządzenia, które w chwili sprzedaży stanowiło przedmiot zabezpieczenia wierzytelności, jakie względem C. G. miała spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w O., co stwierdzone było umową najmu z dnia 12 lutego 2015 roku oraz stanowiącą załącznik umową przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 12 lutego 2015 roku obejmującą między innymi wyżej wymieniony granulator, które zostały zawarte pomiędzy C. G. a spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą w O., a które na mocy

wyżej wymienionych umów stanowiło własność spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. - co stanowi przestępstwo z art. 286§1 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 286§1 kk. Zawarł z pokrzywdzonym D. S. umowę sprzedaży granulatora (...) 7000, mimo że nie był właścicielem przedmiotowego urządzenia (czego był świadomy), przez co wprowadził pokrzywdzonego w błąd. Takim działaniem doprowadził to tego, że pokrzywdzony niekorzystnie rozporządził swoim mieniem poprzez zapłatę za w/w maszynę ceny w kwocie 100 000 zł.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu. W ocenie Sądu wymierzona wobec oskarżonego kara spełni względem niego cel zapobiegawczy i wychowawczy. Sąd miał na uwadze także stopień społecznej szkodliwości czynu, jak również stopień winy oskarżonego. Ponadto Sąd uwzględnił właściwości, warunki osobiste i majątkowe oskarżonego oraz jego stosunki rodzinne. Orzeczona kara będzie dla oskarżonego wystarczającą dolegliwością i spełni wobec niego dyrektywy wymiaru kary z art. 53 i n. kk. Oceniając stopień społecznej szkodliwości przestępstwa popełnionego przez oskarżonego Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, jak również postać zamiaru i motywację sprawcy. Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Ponadto popełniając przestępstwo zdawał sobie sprawę, że nie jest uprawniony do rozporządzania przedmiotowym granulatorem. Należy podkreślić, iż oskarżony popełnił przedmiotowe przestępstwo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i taką korzyść osiągnął.

Mając na uwadze uprzednią niekaralność oskarżonego, Sąd uznał że zachodzą przesłanki do warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu takie rozstrzygnięcie jest wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 69§ 1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 kk Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat. Orzeczony okres próby pozwoli na weryfikację postawionej prognozy kryminologicznej.

Na podstawie art. 73§1 kk Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego wyznaczonego przez Sąd, co pozwoli na stałą kontrolę zachowania oskarżonego w okresie próby. Jednocześnie, na podstawie art. 72§1 pkt 1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.

Na podstawie art. 72§2 kk Sąd zasądził od oskarżonego C. G. na rzecz pokrzywdzonego D. S. kwotę 91 000 zł. tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody, płatne w terminie 1 roku od daty uprawomocnienia się wyroku. Powyższe orzeczenie jest zgodne z wnioskiem złożonym przez oskarżyciela posiłkowego na rozprawie w dniu 11 lipca 2018 r.

Na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r. nr 49 poz.223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 100 zł oraz opłatę w kwocie 180 zł. Mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia go od ponoszenia kosztów sądowych.